

til at sige, at den Betragtning, som i Udvalgets Betænkning er fremført ved Motiveringen af dette Forslag, ikke er fuldkommen slaaende, den nemlig, at Justitsministeriet ligesaa let maa kunne fjerne en Sagfører paa det nye Sted, hvorhen han flytter, som han kunde være fjernet paa det tidligere Sted, paa Grund af uhæderligt Forhold. Jeg forstaaer nemlig godt, at man har meent, at, naar man ansaae det for ønskeligt at fjerne en saadan Mand, og derfor maatte foretage en fuldstændig Revision af hans Qualiteter, saa kunde man lettere være streng og gjenneføre Strengheden, naar der var Tilfælde, for hvilke en saadan Revision var foresireven ved Loven. Det er derfor nok muligt, at vor Motivering ikke er saa slaaende, som man kunde ønske; men ligemeget, det er kun en Hensigtsmæssighedsbetragtning, der i Motiverne er anført til Støtte for Lovforslagets Bestemmelse, og jeg troer rigtignok, at en saadan Hensigtsmæssighedsbetragtning vil være for svag til at støtte det Forslag, der i saa Henseende foreligger fra Regjeringens Side; thi det vilde være et meget betydeligt Baand, der vilde være lagt paa Underrettsagsførerne, naar de saaledes skulde være stavnshundne paa det Sted, hvor de først havde nedsat sig, og de først ved paahjælp af godtgjøre deres Qualificationer kunde faae Lov til at flytte andetsteds hen. Et saa stærkt Baand troer jeg ikke kan begrundes ved Ministeriets Hensigtsmæssighedsbetragtning, og derfor gjør det ikke saameget, om vor Moderindbring er noget svag. — Med Hensyn til vor Indstilling under Nr. 18, hvor Talen er om specielle Fuldmagter, har den høitærede Justitsminister fuldstændig Ret i, at, naar man gaaer ind paa dette Forslag, som overhovedet paa hvilket som helst Forslag, der indrømmer Brugen af specielle Fuldmagter, saa ere Misbrug uundgaelige. Ganske vist, det erkjender jeg, og vi have ogsaa, som anthydet i Betænkningen, havt vor Opmærksomhed stærkt henvendt paa, om der ikke var andre Veie at gaae, for at værne imod de Misbrug, som ogsaa vi ønskede, der skulde værnes imod paa en eftertrykkelig Maade. Vi have saaledes tænkt paa, at der i de specielle Fuldmagter skulde indeholdes en høitidelig Forsikring paa Tro og Love om, at den kun blev

udstedt paa Grund af Vedkommendes egne personlige Forhold, og vi have ligeledes tænkt paa, at de enkelte producerede Fuldmagter af Dommeren skulde anmeldes her eller der, for derigennem at opnaae en Control. Vi have imidlertid fundet, at Inlet af dette lod sig bruge, og vi ere derfor blevne staaende ved, hvad der af os er foreslaaet, som det, der efter vor Mening bedst vil tjene til at værne imod Misbrug, uden at paa den anden Side Afdgangen til at benytte særlige Fuldmagter gjøres besværligere end nødvendigt. Ganske at forbyde særlige Fuldmagter have vi fundet upraktisk. Det er ikke tilstrækkeligt at henvise til, at der rimeligviis vil blive en heel Mængde Sagførere under den nye Tingenes Tilstand, og at det derfor ikke vil være vanstelig for en Sagfører at faae En til at give Møde for sig i en Ret; thi det er jo ikke derfor sagt, at der paa ethvert Sted rundt omkring i Landet vil findes kvalificerede Personer nok, som vilde findes villige dertil. Det maa derhos erindres, at, ligesom det hidtil ikke har været Tilfældet, at Underrettsagsførere have havt faste Fuldmægtige, saaledes vil dette ogsaa i Fremtiden neppe blive almindeligt, og en Underrettsagsfører vilde altsaa let komme i stor Forlegenhed, idet han hvergang maatte tye til en Collegas Godhed, og da navnlig, hvor der ingen Collega er. Og dette gjælder ikke alene om Underrettsagsførerne; men ogsaa om Overrettsagsførerne i Viborg gjælder det, at de ikke synes i noget videre Omfang at have havt faste Fuldmægtige. Det er ikke blot Udvalgets enkelte Medlemmer, der have en stærk Fornemmelse af, at der paa dette Punkt er en stærk praktisk Trang tilstede, men ogsaa de Foll rundt omkring i Landet, der have havt Leilighed til at udtale sig derom, og som ere inde i disse Forhold, have meent, at det gaaer ikke an aldeles at forbyde særlige Fuldmagter. Naar den ærede Minister meente, at det Ansvar, hvori Udvalgets Fleertal søger en Betryggelse mod Misbrug, ikke var strengt nok, troer jeg dog, at det vilde være noget usædvanligt, om man allerede ved det første Misbrug vilde haade dictere Bøde og tillige berøve Vedkommende Afdgangen til at benytte særlige Fuldmagter. I den Bøde, der første Gang dicteres, indeholdes jo en Ud-